

Entrevista amb Josep Oriol Montaña, primer tinent d'alcalde

«Després de les sessions, els regidors podem anar a prendre cafè junts»

«En aquest Ajuntament anem per un camí europeu, de civilització».

Mogut i vital, com si ara mateix hagués d'anar o tornés d'atendre alguna urgència, alt i fins un punt desmanegat, fonament demòcrata i ferm català, molt poc preocupat de les aparences i amb posat d'haver viscut per dins ja moltes lluites tenses o adverses, sense per això «estar de tornada», Josep Oriol Montaña i Tuset, primer tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Granollers i president de la comissió municipal d'Ensenyament i Esports, no sentia massa il·lusió per sotmetre's a aquesta conversa.

Resistència catalanista

—Una mica de fitxa personal?

—Quan va acabar la guerra civil jo tenia 12 anys. Granollerí de tota la vida, havia nascut accidentalment a Molins de Rei l'any 1927, però als quinze anys vaig venir a Granollers. Part de la meua família havia estat durament represaliada pel franquisme. Vaig viure influenciat per la pressió de l'ambient totalitari. L'any 1944, als 16 anys, vaig anar a la universitat. L'ambient que allí hi havia, el règim en què estàvem, no era l'ideal que havia de tenir una persona.

Contra això, els anys 1946 o 47 vam crear a Granollers el que ens sembla un dels primers instruments de resistència catalanista: l'Associació Cultural de Granollers, que era legal, tot i que per dins perseguia uns objectius molt clars. Vaig ser-ne vice-president, mentre que Pere Canal n'era president. Els anys 1947 o 48, aquesta entitat va donar la primera conferència en català de després de la guerra. Amb moltes dificultats. En formaven part gent com Salvador Llobet, Jordi Baulies, Antoni Jonch, Ramon Munné, Josep Verde Aldea... Va ser a Granollers el primer vehicle de resistència pública, cívica, cultural, no política, contra el sistema vigent.

Un segon pas va ser la publicació d'un full que depenia de la parròquia de Granollers, «Comunitat cristiana», publicació de la qual vaig ser administrador durant 10 anys. Hi va col·laborar la gent esmentada, i Verde va ésser-ne director.

Orador en la primera Diada

—I la professió?

—Sóc mestre, però mai no he exercit. Per tradició familiar. I metge odon-

tòleg. Vaig fer la llicenciatura en medicina a Barcelona i l'especialitat odontològica a Madrid.

—Els primers passos en la política activa?

—Durant la dictadura tenia i teníem predicament de gent demòcrata. Tinc carnet del partit des de primers de

1976. Vaig ser incorporat a la comissió permanent del partit, i he estat un dels fundadors de Convergència Democràtica a Granollers i a la comarca. Va ser cèlebre l'acte del primer 11 de Setembre, celebrat a Sant Boi. Un dia abans, aquí a Granollers, vaig ser un dels tres oradors designats per a parlar en aquella Diada; un dels tres no va poder intervenir, perquè fou agafat per la policia poc abans. Vol dir que tenia ja llavors una anomenada i una tradició guanyades.

—Molta relació amb en Jordi Pujol?

—Des de l'any 1956 o 1957, sempre he estat en relació de col·laboració en

algunes tasques que ell feia. Pujol personalment va demanar-nos que ens ocupéssim d'implantar CDC a Granollers i al Vallès.

Redreçar la ciutat

—I les eleccions a l'Ajuntament...?

—Pràcticament vaig sentir-me obligat a presentar la candidatura. El 1976 teníem l'obligació cívica de redreçar la ciutat. Amb o sense vocació. Potser per gust no ho hauria fet. Va ser més per obligació que per gust.

—Hi havia la vocació política?

—Vocació política, sí, però és difícil començar una carrera política als 50 anys.

Civilitzats, europeus

—Com resulta la tasca municipal?

—En el fons, i malgrat les estones dolentes, es fa amb gust.

—Algun moment dolent?

—Malgrat les discrepàncies, en aquest Ajuntament hem aconseguit manifestar-nos de manera civilitzada. D'escàndols, no se n'han produït; els hem evitat. Crec que anem per un camí de civilització, europeu, de consolidació de la democràcia. Els anys trenta era impossible que anessin a prendre cafè junts els regidors després de la sessió on havien estat adversaris. Ara això és possible.